

CABINET DE AVOCAT "CORNELIU-LIVIU POPESCU"

La Loi et la Justice
au service des Droits de l'Homme
A V O C A T
Défendre même l'indéfendable avec
Humanité, Dignité et Honneur
MEMXCIII

Baroul București & Baroul Paris
Avocat cu drept de a pune concluzii la
Înalta Curte de Casație și Justiție și la
Curtea Constituțională
Profesor universitar doctor și
conducător de doctorat și postdoctorat

Către:

Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență

11.03.2020

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, **Corneliu-Liviu POPESCU**, cetățean român, CNP _____, domiciliat în _____, cu reședința în _____, cu domiciliul profesional și fiscal în _____ (această din urmă adresă reprezentând domiciliul ales pentru prezenta procedură), tel. _____, fax _____, email _____,

Formulez și motivez prezenta

PLÂNGERE PREALABILĂ

Prin care solicit Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență să-și revoce în parte hotărârile din luna martie 2020, și anume acele dispoziții din respectivele hotărâri prin care a decis restrângerea severă a exercițiului drepturilor omului, constând în: suspendarea activității didactice în învățământul preuniversitar; interzicerea manifestărilor publice sau private; interzicerea traficului aerian, auto și naval internațional; obligația intrării în carantină sau autoizolare.

Motivele plângerii prealabile

În fapt

Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență a adoptat, în cursul lunii martie 2020, mai multe hotărâri, prin care a decis, între altele: suspendarea activității didactice în învățământul preuniversitar; interzicerea manifestărilor publice sau private; interzicerea traficului aerian, auto și naval internațional; obligația intrării în carantină sau autoizolare.

Hotărârile nu sunt publicate oficial și nu sunt accesibile în sine, ele nefiind disponibile nici în Monitorul Oficial al României, nici pe site-urile Guvernului României, Ministerului Afacerilor Interne ori Departamentului pentru Situații de Urgență.

Măsurile decise prin aceste hotărâri au fost aduse la cunoștință publică prin simple comunicate de presă, postate pe site-urile celor 3 autorități publice, comunicate de presă care sunt incomplete și, uneori, contradictorii.

În drept

Cu caracter prealabil, petentul arată că ***nu pune în discuție, prin prezenta plângere administrativă prealabilă, nici chestiunea legalității substanțiale (pe fond), nici chestiunea oportunității actelor administrative vizate, ci exclusiv chestiunea nelegalității lor formale.***

În mod incontestabil, hotărârile vizate de prezenta plângere prealabilă constituie limitări extrem de severe și pe scară extrem de largă (la nivel național, sub aspectul teritoriului și al populației) în exercitarea unor drepturi ale omului, consacrate convențional și constituțional: dreptul la libertate individuală, libertatea de circulație, libertatea de reuniune, dreptul la instruire.

Hotărârile vizate de prezenta plângere administrativă prealabilă ***sunt, din motive formale, profund anti-constituționale și nelegale, ele violează masiv drepturile omului, subminează grav statul de drept și regimul democratic, uzurpă competența autorităților constituționale cu legitimitate populară directă.***

În primul rând, asemenea restrângeri masive ale drepturilor omului ***nu sunt permise decât în timpul unui regim special, extraordinar, prevăzut expres și limitativ de Constituție și proclamat potrivit normelor constituționale și legislative.***

Astfel, Constituția enumeră regimurile juridice excepționale, în care, din cauza unor situații excepționale și în vederea restabilirii stării de normalitate, sunt permise măsuri derogatorii severe și pe scară largă (prin raportare la teritoriu și la persoanele vizate) privind drepturile omului: starea de război, starea de mobilizare, starea de asediu și starea de urgență (art. 65 alin. (2) lit. c) și d), art. 73 alin. (3) lit. f) și g), art. 89 alin. (3), art. 92 alin. (2), (3) și (4), art. 93 și art. 152 alin. (3) din Constituție).

Enumerarea constituțională a acestor regimuri constituționale este **expresă și limitativă. Numai dacă un asemenea regim excepțional este proclamat, se poate recurge la limitarea gravă și masivă a drepturilor omului.** A contrario, dacă nu este proclamat un asemenea regim juridic excepțional, nu se pot decide decât ingerințe obișnuite. Oricare dintre respectivele regimuri speciale presupun exprimarea voinței Parlamentului (organul suprem reprezentativ al poporului român) și a Președintelui României (fiind autoritățile constituționale care se bucură de legitimitate populară directă), presupun activitatea permanentă în sesiune a Parlamentului, presupun interdicția dizolvării Parlamentului, presupun interdicția revizuirii constituționale. **Este vorba de garanții constituționale pentru a se evita deturnarea de putere în situații excepționale, pentru a se asigura nu doar rezolvarea situației excepționale (prin limitarea drepturilor omului), ci și menținerea democrației constituționale și protejarea drepturilor omului.**

În concret, prin raportare la dispozițiile art. 92 și art. 93 din Constituție și ale art. 1, art. 2 și art. 3 din OUG nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, fiind vorba de o cauză naturală, singurul regim juridic aplicabil, care permite luarea unor astfel de măsuri derogatorii grave și extinse de la exercitarea drepturilor omului, este **starea de urgență.**

Or, Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență are, conform art. 20 lit. e) din OUG nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, doar competența de **a propune** Guvernului, prin ministrul afacerilor interne, instituirea de Președintele României a stării de urgență.

Cât timp Președintele României nu a instituit (din proprie inițiativă sau la o propunere) starea de urgență (care apoi trebuie încuviințată de Parlament), hotărârile Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență de a limita grav și pe scară națională drepturi fundamentale sunt în afara cadrului constituțional, realizându-se restrângeri severe și masive ale drepturilor omului fără decizia prealabilă a autorităților constituționale competente și legitimate democratic.

Dacă Președintele României refuză să declare stare de urgență (spre exemplu, întrucât pe durata stării de urgență nu poate fi dizolvat Parlamentul, deci nu se pot organiza apoi alegeri anticipate), împiedicând astfel luarea măsurilor necesare pentru rezolvarea situației excepționale, acest lucru poate atrage răspunderea sa constituțională-politică (suspendare și demitere pentru încălcarea gravă a Constituției) sau penală (pentru înaltă trădare), dar eventuala pasivitate anti-constituțională a Președintelui României nu permite uzurparea funcției constituționale a acestuia de un organ administrativ interministerial, iar chestiunea poziției și răspunderii Președintelui României nu face, evident, obiectul prezentei plângeri prelabile.

Pentru comparație, în Italia (ca exemplu de stat afectat de aceeași situație excepțională naturală), conform sistemului juridic național, măsuri similare au fost decise prin decrete ale Președintelui Consiliului de Miniștri.

Un stat serios, responsabil, o democrație autentică, un regim bazat pe preeminența dreptului, un stat care respectă drepturile omului acționează, chiar și în crizele maxime, cu stricta respectare a Constituției, care a prevăzut astfel de situații și a creat cadrul juridic adecvat. A restrânge grav și masiv drepturile omului

pe căi neconstituționale, uzurpând rolul autorităților constituționale competente, ignorând controlul democratic obligatoriu impus în astfel de circumstanțe pentru a preveni derapajele, înseamnă a deschide calea oricăror abuzuri, riscurile fiind imense pentru democrație, pentru statul de drept și pentru drepturile omului.

Prin urmare, **cât timp nu este proclamată oficial de Președintele României starea de urgență, nu pot fi decise de niciun organ (deci, nici de Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență) astfel de limitări grave și masive ale drepturilor omului, în afara oricărui control democratic.** Membrii Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență au comis grave abuzuri în serviciu și uzurpări de calități oficiale, iar actele acestui organ, în ceea ce privește dispozițiile vizând restrângerea gravă și masivă a drepturilor omului, sunt manifest neconstituționale și ilegale, fiind lovite de nulitate absolută.

În al doilea rând, **nu a fost declarată nici măcar starea de alertă**, conform art. 2 lit. f), art. 20 lit. c) și art. 42 din OUG nr. 21/2004, prin hotărâre a Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență, cu acordul Primului-Ministru, și care trebuie publicată în Monitorul Oficial al României.

Oricum, starea de alertă nu permite ingerințe grave și masive în exercitarea drepturilor omului, nefiind un regim juridic care să se adauge celor 4 regimuri constituționale exprese și limitative, acest lucru nefiind permis din punct de vedere constituțional. Starea de alertă este un regim premergător stării de urgență, când se pot lua măsuri altele decât limitarea gravă și masivă a exercitării drepturilor omului.

Cât timp nu doar că Președintele României nu a decretat stare de urgență, dar nici măcar Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență nu a hotărât, cu acordul Primului-Ministru, să declare stare de alertă, este complet ilegală sub aspect formal adoptarea de hotărâri privind restrângerea gravă și masivă a exercitării drepturilor omului.

În al treilea rând, **Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență nu are competența să decidă el însuși restrângerea gravă și masivă a exercitării drepturilor omului.**

Niciuna dintre atribuțiile sale, prevăzute de art. 20 din OUG nr. 21/2004, nu este în acest sens.

Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență și-a arogat pur și simplu puteri în afara competenței sale, ceea ce este abuziv.

În al patrulea rând, hotărârile Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență **nu sunt publicate oficial** nicăieri, nici măcar pe site-urile internet ale autorităților publice responsabile de gestionarea situației (cum Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență nu are un site propriu, publicarea s-ar fi putut face pe site-ul Guvernului României - pentru că emitentul este un organ interguvernamental -, al Ministerului Afacerilor Interne - pentru că ministrul se află în conducerea emitentului - ori al Departamentului pentru Situații de Urgență - care are rol tehnic în materie).

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, orice

limitare a drepturilor omului trebuie să aibă o bază în dreptul intern (să fie prevăzută de "lege", ca noțiune europeană autonomă, semnificând o sursă a dreptului intern), care **trebuie să fie accesibilă**.

Este manifest nelegal ca hotărârile Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență, decizând restrângeri severe și masive ale drepturilor omului, să nu fie aduse, ca atare, la cunoștința publicului, tot ceea ce este publicat oficial fiind niște simple comunicate de presă (dar nu actele în sine), uneori incomplete, alteori chiar contradictorii.

În concluzie, acele dispoziții din hotărârile Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență, din luna martie 2020, care decid ingerința grave și masive în exercitarea drepturilor omului, sunt manifest anticonstituționale și ilegale, deoarece sunt adoptate ***fără să fi fost declarată în prealabil starea de urgență de Președintele României, fără să fie declarată măcar stare de alertă, fără să existe competența acestui organ interministerial de a decide astfel de măsuri și fără ca ele să fie publicate***.

Petentul repetă că prezenta plângere prealabilă ***nu pune în discuție nici oportunitatea, nici legalitatea pe fond*** a limitării drepturilor omului pentru rezolvarea unei situații excepționale, ***ci exclusiv legalitatea formală***, din perspectiva inexistenței stării de urgență declarate, a lipsei competenței organului emitent și a nepublicării actelor.

Art. 45 alin. (2) din OUG nr. 21/2004 permite atacarea în contencios administrativ a oricărui act administrativ emis în timpul sau în legătură cu situații de urgență, conform Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Așa fiind, prezenta plângere administrativă prealabilă se întemeiază procedural pe art. 45 alin. (2) din OUG nr. 21/2004, corelat cu art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

Petentul justifică interesul său de a obține revocarea imediată a dispozițiilor din hotărârile Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență care restrâng grav și masiv exercițiul drepturilor omului prin faptul că drepturile sale și ale copiilor săi minori sunt afectate, ***fiind de asemenea violată grav democrația constituțională, care este singurul regim politic în care drepturile omului, deci și ale petentului, pot exista***.

Mijloace de probă

Petentul se folosește de proba cu înscrisurile reprezentate de comunicatele de presă postate pe site-urile Guvernului României, Ministerului Afacerilor Interne și Departamentului pentru Situații de Urgență.

Aspecte de procedură

Petentul solicită să primească răspuns în termen legal, în principal prin email (la adresa electronică _____), în subsidiar (adică numai dacă nu este posibil prin email) în scris la domiciliul ales.

Aspecte de formă

Prezenta plângere administrativă prealabilă este redactată și semnată electronic de petent, care este avocat în Barourile București și Paris, cu drept de a pune concluzii la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, conține 6 (șase) file, este în format PDF și este expediată prin email, de la adresa electronică _____ către adresele electronice pm@gov.ro, drp@gov.ro, contact@sgg.ro, petitii@mai.gov.ro și dsu@mai.gov.ro, către Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență, prin intermediul Guvernului României, Primului-Ministru al Guvernului, Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Afacerilor Interne și Departamentului pentru Situații de Urgență, astăzi, 11.03.2020.

**PETENT,
Corneliu-Liviu POPESCU**

Corneliu-
Liviu
Popescu

Signature numérique
de Corneliu-Liviu
Popescu
Date : 2020.03.11
13:43:10 +02'00'